

Så vil jeg godt om det, fru Gjellerup var inde på, sige, at der skete jo noget før september 1992, og at det afgørende er, som undersøgelseskommissionen også skriver, at Nationalbanken skifter politik i september 1992. Det betyder så, at regeringen kommer ind med sin 5. oktober-beslutning og sørger for, at færingerne er orienteret inden da, idet rigsombudsmanden på trods af Finanstilsynets råd bliver bedt om at ringe op.

Nationalbanken besluttede i september 1992 kun at stille yderligere midler til rådighed for landsstyret mod statsgaranti. Beslutningen var direkte medvirkende til, at den danske regering og dermed den danske stat trådte til ved aftalen af 6. oktober 1992 i forbindelse med den første rekonstruktion. Det var dér, man så lagde sporet til det, som økonomiministeren og statsministeren pænt har kippet med flaget for og har sagt var en rigtig konstruktion, og der står også i beretningen, at ingen senere har anfægtet den konklusion.

Til hr. Thulesen Dahl: Jeg har i min tale omhyggeligt og flere steder sagt, at det er helt uantageligt, at man fra regeringens side prøver at undgå at komme i Finansudvalget. Folketingets eneste sikkerhed over for en regering ligger traditionelt i, at det har hånden på kassen, og den hånd må regeringen ikke fjerne.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Hr. Per Stig Møller har ganske ret i, at det er besynderligt, at venstrehalvdelen af Folketinget udelukkende beskæftiger sig med de 10 pct. af den store beretning, der handler om Færøkrise i Schlüterregeringens tid, og prøver bevidst at undervurdere den andel, som den socialistiske regering har haft i bankkrisen, hvilket egentlig er beretningens formål at belyse.

Jeg vil dog understrege, at den Færøgruppe, der var nedsat af embedsmænd, forgreb sig på Færøerne, da den i slutningen af 1992, hvor vi havde reduceret den færøske finanslov fra 3,4 mia. kr. ned til 2,9 mia. kr. – og det sved – ønskede at iværksætte en krise på Færøerne for at tvinge de færøske politikere til at komme til fornuft. Sådant embedsmandssnak er faktisk både uvidende, nedladende og utilbørlig.

Jeg vil dog understrege den positive del af det forslag til vedtagelse, som er fremsat, for det er nemlig sagens kerne for Færøerne, og det er at undersøge mulighederne for at gøre krav gældende over for Den Danske Bank. Det vil

Færøerne gerne, men vi vil helst have, at det er regeringen og Den Danske Bank, der kives om det.

Det allermost vigtige for Færøerne er, at regeringen som sagt her i forslaget til vedtagelse vil genforhandle den samlede gældsafvikling, så den sker i et rimeligt forhold til færøsk økonomis bærekraft. Det kan man forstå på Færøerne, for vi vil gerne tilbagebetale al den gæld, vi har, men ikke den 1,5 mia. kr. plus renter, som Den Danske Bank ved regeringens hjælp tørrede af på den færøske skatteyder.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Per Stig Møller: Jeg har ikke noget besvær med at kritisere den nuværende regering. Jeg har faktisk både gjort det i ord og i udkastet til vedtagelse, men det, der undrer mig, er, at Det Konservative Folkeparti ikke kan få øje på noget, det selv har gjort galt.

Jeg mener altså, det er soleklart, at det spor, der blev fulgt, og som endte i aktiebyttet, har sit udgangspunkt i den konservativt ledede regering. Det er klart, at Færøgruppen blev nedsat, det er klart, at Finansieringsfondens formand blev udnævnt, og det er klart, at Finanstilsynet fik en særlig politisk dagsorden udstukket i den tid, hvor Schlüter var regeringschef.

Må man så ikke stille sig det spørgsmål, om enten den daværende regering har svigtet fatalt ved ikke at udstyre disse folk med et rigtigt mandat, eller den daværende regering har udstået det med det mandat, der førte til aktiebyttet. Er der ikke grund til en vis overvejelse om eget ansvar i det forløb? Jeg forstår det ikke. Jeg er helt med på at kritisere den nuværende regering, men jeg synes, det er meget afslørende i den grad ikke at mene, at der er bare én sætning i beretningen, der giver anledning til selvkritik på de tidligere borgerlige regeringsbænke.

Det er også helt veldokumenteret, at færingerne ikke fik ordentlig information i den daværende regerings tid. Det er veldokumenteret, at politisk vold over for færingerne var noget, man i hvert fald startede i den borgerlige regerings tid. Er der ingen kritik af det? Jeg spørger bare.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Til hr. Óli Breckmann vil jeg sige, at det er rigtigt, at der i hovednotatet fra 1. oktober, det